

ORGANIZAREA FARMACEUTICĂ

Z. Șt. Fârșirotu

Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968

„Organizarea farmaceutică”, opera conferențiarului universitar Z. Șt. Fârșirotu, reprezintă un tratat de specialitate a celei mai tinere discipline a științelor farmaceutice, care cuprinde totalitatea cunoștințelor necesare în organizarea aprovizionării cu medicamente și în cultivarea științei de organizare farmaceutică.

Acest tratat satisface un deziderat de mult simțit în literatura noastră de specialitate, studierea sa fiind de un real folos atât pentru farmaciști, cât și pentru studenți.

Cartea avînd 320 de pagini, a apărut într-o ediție îngrijită cu un aspect exterior plăcut, în capitole logic sistematizate. Cele 48 de grafice și 33 de tabele înlesnesc înțelegerea textului. Ca date bibliografice autorul citează 26 de opere.

Organizarea farmaceutică devine din ce în ce mai importantă. Caracterul de stat al ocrotirii sănătății a deschis în fața farmacistului domenii noi de activitate (ca cercetări farmaceutice, controlul medicamentelor, informare terapeutică, educație sanitară), stabilind relații de colaborare rodnică între farmacist și medic în interesul dezvoltării muncii de ocrotire sanitară.

Cartea a fost scrisă în spiritul argumentelor mai sus-amintite și cuprinde 17 capitole. Conținutul capitolelor se caracterizează printr-o muncă de sistematizare aprofundată, în unele cazuri reflectă o activitate practică cu caracter experimental (capitolele VII, VIII, XII, XIII, XIV).

În primele patru capitole se tratează principiile fundamentale și structura organizatorică a ocrotirii sănătății publice în țara noastră, inclusiv a sectorului farmaceutic.

Capitolele V—VIII cuprind descrierea organelor teritoriale ale rețelei farmaceutice, probleme de organizare ale unităților farmaceutice, de normare a muncii, precum și date privind asigurarea condițiilor de muncă ca de ex. localul, mobilierul, mecanizarea etc.

Autorul tratează în cinci capitole cele mai importante sarcini ale organizării farmaceutice, astfel, controlul medicamentelor, recepționarea și depozitarea medicamentelor, gestiunea și evidența medicamentelor (planificarea necesarului de medicamente), reglementarea circulației produselor stupefiante și toxice etc.

Capitolul XIV, intitulat „Metode de cercetare în organizarea farmaceutică”, reprezintă o parte foarte valoroasă a volumului, studiind metodele, mijloacele și măsura aprovizionării cu medicamente, în strînsă relație cu cerințele și cu realizările din domeniul sanitar (studiul evoluției recepturii și a frecvenței răspîndirii formelor farmaceutice, aparatură și ustensile farmaceutice, localul și mobilierul farmaciei moderne etc.).

Capitolul XV se ocupă cu dezvoltarea rețelei farmaceutice și cu consolidarea bazei materiale a acesteia.

În ultima parte a volumului sînt tratate sarcinile privind educația sanitară în rețeaua farmaceutică. De asemenea se consacră un capitol separat problemelor de etică și deontologie farmaceutică socialistă, acordîndu-se o atenție specială relațiilor dintre medici și farmaciști.

Tratatul este completat cu un supliment de 112 pagini, care cuprinde cele mai importante anexe de evidență și gestiune din munca farmacistului practicant (44 anexe).

Cartea conferențiarului universitar Z. Șt. Fârșirotu este o realizare nouă în literatura de specialitate, care cu toată probabilitatea va suscita recunoașterea specialiștilor.

I. Formanek